

[Ellen Strange Petersen.]

lande, der søger indfødsret, blev herved nedsat fra 7 år til 3 år.

Det forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret, vi nu behandler her, indeholder i konsekvens af denne forkortelse en nedsættelse for de statsborgere fra andre nordiske lande, der kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring herom over for overøvrigheden. Medens der hidtil har været krævet 10 års ophold her i landet for at kunne afgive en sådan erklæring, foreslås der nu nedsættelse til 7 år.

Endvidere tilsigter lovforslaget at bringe den danske indfødsretslov i overensstemmelse med bestemmelserne i en konvention, som De Forenede Nationer i 1961 har vedtaget vedrørende begrænsning af statsløshed. Ifølge denne FN-konvention skal der indrømmes personer, der er statsløse, adgang til at erhverve statsborgerret i det land, hvori de er født, ved at afgive erklæring herom, såfremt de i løbet af deres barndom og deres ungdom har haft et samlet ophold på 10 år i dette land. Efter lovforslaget skal disse betingelser imidlertid gælde for både statsløse og ikke-statsløse, og i overensstemmelse med dansk tradition gøres det ikke til en betingelse, at vedkommende er født her i landet. Vægten lægges på det lange ophold i barndom og ungdom og på den tilknytning, der derved er opstået til danske forhold.

På min gruppes vegne kan jeg anbefale lovforslaget og foreslå det henvist til indfødsretsudvalget. Der stiles imod, at lovændringerne kan træde i kraft den 1. januar 1969, samtidig med at der bliver gennemført tilsvarende ændringer i de svenske og norske statsborgerretslove.

Johan Philipsen: Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til lovforslaget og vil i øvrigt tillade mig at henvise til, hvad de to foregående ordførere har sagt både om det nordiske og FN-konventionen, og skal kun føje til, at dette lovforslags vedtagelse ikke betyder noget brud på eller ændring af en linje, som indfødsretsudvalgets i øvrigt meget skiftende medlemmer igennem årene har haft frem til det cirkulære, der blev vedtaget sidste vinter. Dette cirkulære gav jo anledning til en kulegravning af de i de senere år trufne afgørelser, og jeg havde den glæde

at konstatere, at de skiftende indfødsretsudvalg, assisteret af embedsmændene, har været i stand til at holde en ensartet linje, der langsomt har gjort det lettere at opnå statsborgerskab, en linje, som i øvrigt er i overensstemmelse med et efter min mening fornuftigt synspunkt. Det må jo være sådan, at den, der vil bo og høre hjemme i dette land, med en rimelig tidsfrist kan blive statsborger her, uden at vi derved forskelsbehandler nogen.

Jeg har et enkelt spørgsmål at stille til ministeren. Det får jeg forhåbentlig lejlighed til i udvalget.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Lovforslagets ændringer har været genstand for drøftelse i indfødsretsudvalget, og der er enighed om, at der burde være større ensartethed i de nordiske lande.

I cirkulæret af 6. juni 1968 er der givet klare redegørelser. Endvidere giver indenrigsministerens fremsættelse en klar oplysning om, og redegørelse for den række af ændringer, som jeg ikke skal trætte tingets medlemmer med at tolke.

Med det stigende samkvem mellem landene må vi vente en betydelig vækst i antallet af ægteskaber, hvor mand og hustru har forskellig nationalitetstilhørsforhold før ægteskabet. Medens det tidligere var almindeligt, at kvinden flyttede til mandens land, vil vi stadig hyppigere opleve, at den danske kvinde bliver boende her i landet med sin udenlandske mand og stifter familie. Dette vil rejse en række spørgsmål både med hensyn til, hvor hurtigt det vil være ønskeligt at give børnene og ægtemanden dansk indfødsret, men også med hensyn til spørgsmålet om opholdstilladelse til manden og sociale ydelser af forskellig art til mand og børn.

Et spørgsmål, der også bør drøftes i udvalget, er, om børn må følge forældres nationalitet og kunne påføres såvel moderens som faderens pas og i tilfælde af ophævelse af ægteskabet altid følge den, som får forældreretten tilkendt. Der kan være vanskeligheder for danskfødte kvinder, der bosætter sig i udlandet, og som beholder deres danske borgerskab, når deres fælles børn følger faderens statsborgerforhold. Her er der måske noget, der kan ses på i udvalget. Vi står over for meget komplicerede juridisk-